Ons Zeemanswerk voor Koopvaardijvloot en Marine.

door

MAJOOR K. N. I. L.
AUG. VAN DER MEER O.P.

De zielzorg voor zeevarenden is oud, zo oud als de Kerk zelf. De eerste mensenvissers waren bootslieden op het meer van Genesareth, door Christus zelf gewonnen. Petrus, de eerste Paus, moet ongetwijfeld een grote voorliefde voor zeelieden gehad hebben en Paulus van Tarsus bezocht bij voorkeur de cosmopolitische havenplaatsen. Het 27ste Hoofdstuk van de Handelingen der Apostelen „het Zeemanshoofdstuk", is niet alleen het waardevolste zeevaartkundig document uit de Oudheid, maar het getuigt ook van de weldadige invloed die de Christuspionier Paulus op de zeelieden wist te oefenen.

Zo was het in de oudheid: in de tijd der galeien. Zij, die als opvolger van den H. Petrus aan het roer van het schip der Kerk stonden, zorgden voor al de hun toevertrouwde zielen, ook voor hen, die op de zeeën rondzwierven. En zo is het ook nu, in de moderne tijd, in de tijd van stoom- en motorschepen.

In 1920 werd in Glasgow het Hoofdbestuur gevormd van een moderne organisatie, die haar zorgen zou uitstrekken over de godsdienstige, zedelijke en sociale belangen van alle zeevarenden, zonder onderscheid van ras, nationaliteit, of sociale positie, en die de naam zou dragen van „Het Apostolaat ter Zee". Dit initiatief mocht de krachtige steun en de biezondere zegen van de Pausen ontvangen, het bedoelde immers zielzorg te bieden in elke vorm aan hen, die op de wereldzeeën varen, d.w.z. volgens de getallen van 1939, aan 1.200.000 zeelieden, van welke verreweg de meerderheid katholiek was.

Hoe groot de geestelijke nood zou zijn van deze mannen zonder tehuis en zonder geestelijke verzorging, indien dit weldadig Apostolaat niet bestonde, laat zich gemakkelijk begrijpen.

Wat nu speciaal Curaçao betreft: wanneer wij in deze dagen de betekenis van het Apostolisch Vicariaat voor dit gebiedsdeel met dankbaarheid gedenken, dan is de warme en actieve belangstelling van onze Bisschoppen voor de zeevarenden in het algemeen en voor de zeelieden onder onze landskinderen in het biezonder, zeker niet het geringste motief daarvoor.

De zorg van Mgr. Michael Gr. Vuylsteke O.P. voor de Curaçaose varensgezellen reikte over de oceanen. In 1920 werd in Amsterdam een tehuis voor Curaçaose zeelieden geopend. Op 14 April 1926 volgde het St. Peter Claver's Sailors Rest te Brooklyn. Enige maanden later vormde zich op Haïti een comité tot het verstrekken van goede lectuur aan de Curaçaose schepelingen, met het uiteindelijk doel, om ook daar tot een eigen zeemansclub te komen.

Op Curaçao.

In hetzelfde jaar werd op Curaçao de grondslag gelegd van een plaatselijke afdeling van „Het Apostolaat ter Zee" welke de belangen zou behartigen van alle zeelieden, die onze steeds drukker wordende haven zouden aandoen. Mgr. Vuylsteke hechtte in April 1926 zijn hoge goedkeuring aan de hiertoe ontworpen Statuten, en onder de stuwende leiding van den Zeereerwaarden Pater Petrus Innocentius Verriet O.P. onzen huidigen kerkvoogd, begon een kleine schare ijveraars met een gebedsactie, met het verzamelen van boeken en met het scheepsbezoek. In 1931 kon tenslotte tot de opening van het zo bekende Zeemanshuis in de Klipstraat worden overgegaan.

Op Aruba.

Op 12 Februari 1934 kon men ook op Aruba te San Nicolas een zeemansclub in gebruik stellen, welke club dit jaar werd verplaatst naar de havenkant, waar de zeeman nu een aantrekkelijk en gastvrij tehuis vindt.

Inmiddels was Pater Petrus Innocentius Verriet O.P. tot Apostolisch Vicarius van Curaçao benoemd en tot bisschop gewijd in zijn oude parochiekerk te Venray. Getuigend van zijn blijvende liefde voor den zeeman was de Pontificale H. Mis, die hij op 28 Februari 1932 in de St. Dominicuskerk te Amsterdam opdroeg voor het geestelijk en tijdelijk welzijn van het Apostolaat ter Zee. Gelijk Hij eens als havenaalmoezenier de steun van Mgr. Vuylsteke mocht ondervinden, zo kan ook de huidige aalmoezenier getuigen van Monseigneurs nimmer verflauwende belangstelling, welke onontbeerlijk is, en die Hij bij vele gelegenheden heeft getoond.

Wij denken hierbij aan Zijn woorden gesproken bij het derde lustrum van de vereniging en bij de inzegening en plechtige ingebruikstelling van de nieuwe vleugel, waarmee het R.K. Zeemanshuis eind 1941 verrijkt werd.

De werkzaamheden van het Apostolaat ter Zee in ons gebiedsdeel zijn in de oorlogstijd uitermate toegenomen. Niet alleen dat de uitbreiding van het gebouw het maakte tot een van de voornaamste en meest bezochte zeemanscentra ter wereld, maar zij die de huidige nood van den zeeman weten te peilen, weten ook welk een arbeid er verzet is en nog moet verzet worden op geestelijk, moreel, cultureel en sociaal gebied.

Hier wordt inderdaad dag in dag uit om zielen, om levens, om gezinnen geworsteld. De waarde van dit grote werk is bovenal door ons Kerkelijk Gezag alhier ten hoogste geapprecieerd: „ik kan U niet genoeg bedanken voor het schone en edele werk, dat U allen met zoveel liefde en toewijding verricht. Moge de goede God en Maria, de Sterre der Zee, het zegenen, tot heil van de zeevarenden, die U allen en ook ons zo dierbaar zijn".

De zeelieden mogen zich verheugen dat zij een bisschoppelijken beschermer hebben in onzen Kerkvorst, die de grondlegger is van het Apostolaat, die het onverminderd een warm hart blijft toedragen en die in zijn dagelijks gebed Gods zegen over de zeevarenden afsmeekt.

Moge de steun en de zegen van onze Bisschoppen steeds ons Zee-apostolaat vergezellen. Ons werk, ons tehuis, alle zeelieden, van welke nationaliteit, of godsdienst dan ook, zullen hiervan de onschatbare voordelen ondervinden.

HET ZEEMANSHUIS AAN DE KLIPSTRAAT, OTRABANDA.

„een van de voornaamste en meest bezochte zeemanscentra ter wereld . . . ."

Aruba.

VIERING EEUWFEEST VICARIAAT.

Het 100 jarig-bestaan van het Curaçaose Apostolisch Vicariaat werd zeer plechtig gevierd in de St. Franciscuskerk te Oranjestad. De vroegmis werd bijgewoond door zeer velen, die te Communie gingen. De plechtige hoogmis ving aan om kwart voor negen en werd gecelebreerd door den Pastoor Theodardus Bartel O.P. met assistentie van Pastoor Silvester M. Hagemans O.P. van de Parochie van St. Theresia te Wishi op Curaçao, als diaken en Pater Aloysius D. Frunt O.P. kapelaan van de St. Franciscuskerk te Oranjestad als subdiaken.

Het koor der Frères zong de Mis van Perosi en de orgelbegeleiding berustte bij Frère Directeur. Het koor zong uitstekend vooral de solo bij het Kyrie en de Benedictus gezongen door Frère Bernard waren schitterend.

Onder het H. Offer hield Pastoor Th. Bartel O.P. een zeer mooie toespraak, die zeer in de smaak viel bij de talrijke aanwezigen.

Om 17.30 uur was er een plechtig Lof, wederom bijgewoond door zeer velen, waaronder het koor der Frères zong.

Ook in de overige parochies werd het feest met veel animo gevierd en na afloop der H. Diensten werd het Te Deum laudamus gezongen. Gezien de tegenwoordige abnormale tijdsomstandigheden is dit eeuwfeest zeer goed geslaagd.

Votiefkapel op Alta Vista.

Het schijnt, dat de Arubaanse Katholieken dit eeuwfeest niet voorbij willen laten gaan, zonder een aandenken aan deze grote dag te behouden. Zodoende schijnen er plannen te bestaan, om op de plaats genaamd Alta Vista, waar de gelovigen van 100 jaar geleden zich verzamelden om des Zondags hun rozenhoedje te bidden, bij gebrek aan priesters om de H. Mis op te dragen — een votiefkapel te bouwen ter ere van de H. Maagd. En dit tevens tot een soort bedevaartplaats te maken. Bij velen zou dit prachtig idee zeker in goede aarde vallen. De quaestie is om propaganda te maken voor dit schoon en verheven doel. Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr. Petrus I. Verriet O.P. zal ongetwijfeld bereid zijn Zijn medewerking hiertoe te verlenen.

ONZE ONDERGRONDSE RIVIER.

3 Maanden tot niets-doen gedwongen?

Tot heden toe heerst er nog steeds dezelfde doodse stilte bij de boormachine. De boorders zijn aan het uitrusten in afwachting van boren, die komen zouden uit Maracaibo, alhoewel de vier duims boren tot nu toe niet gearriveerd zijn. Heel waarschijnlijk zullen deze boren in de Verenigde Staten van Noord Amerika besteld moeten worden, zodat er op zijn minst een kleine drie maanden overheen zal gaan voor men opnieuw zal kunnen beginnen met het perforeren. Intussen horen wij, dat er brieven van Frère Apollinaire binnenkwamen, waarin de Frère zijn gezegde of bewering handhaaft, dat er zoet water aanwezig is en dat hij aanraadt om verder door te boren. Men zegt dat de Gezaghebber een bespreking had met den Gouverneur en andere Curaçaose waterexperts over deze quaestie en dat er besloten werd om door te boren.

DUURTEBIJSLAG.

Het is ons ter ore gekomen, dat de beide Olie Maatschappijen d.i. Lago & Eagle, haren employees en arbeiders een aardige salarisverhoging gaven met het oog op de huidige abnormale tijdsomstandigheden. Dit is te beschouwen als een duurtebijslag. Wij kunnen deze genomen maatregel niet anders dan toejuichen en zouden gaarne zien dat ook het Gouvernement dit mooie voorbeeld navolgde. Meer in het biezonder gedenke men de lage ambtenaren, die een harde, ja haast onmogelijke strijd moeten voeren om het hoofd te bieden aan de dagelijkse toenemende levensstandaard. Dit is zeker ook het geval met de douanekommiezen, die zeer hard moeten werken en zelfs hun vrije tijd moeten opofferen om het Gouvernement behulpzaam te zijn. Wij hopen, dat het Gouvernement deze kleine ambtenaren zo spoedig mogelijk zal tegemoet komen met een billijke salaris-verhoging.

GROTE VERZOENDAG.

Jom Kipoer werd eveneens op Aruba door de Joodse gemeente gecelebreerd. 's Middags hield Rabbijn Emanuel uit Curaçao een speciale dienst ten huize van den heer Wolfenzao te San Nicolas, alwaar zeer velen tegenwoordig waren. Na afloop was er een diner, waarbij verschillende Nederlandse en Amerikaanse Officieren van de Israëlietische Gemeente aanzaten.